

Språkspalten

Medisinerlatin i dødsmeldinger

I Tidsskriftet nr. 15/2008 beklager Zuzana von Bail Magnussen den dårlige latinen som presteres av norske leger, der mors subitus og mors subitum synes å ligge på toppen av tabbelisten, tett fulgt av ca prostata cum metastase (1). Det får meg til å tenke på en episode for mange år siden.

Våren 1945 satt jeg på en jernbanestasjon og ventet på toget som skulle føre meg til gymnaset i nabobyen, der de fortsatt underviste i latin. I ventetiden leste jeg på dagens lekse, som var en av Ciceros taler. En tysk (eg. østerriksk) soldat satte seg ved siden av meg. Jeg kunne ikke unngå å legge merke til at han var svært interessert i hva jeg drev med. Plutselig tilbød han meg å oversette teksten. Og det gjorde han relativt ubesværet. Han fortalte at han naturligvis hadde lært latin i gymnaset. Da gikk det et lys opp for meg. Når det gjelder latin, så er vi nok temmelig underutviklede her til lands.

På biblioteket oppsøkte jeg Kiellands *Gift* og leste om lille Marius som døde av å deklinere ordet «mensa» på latin. Som patolog har jeg ofte undret meg på hva en eventuell obduksjon ville ha vist. Heldigvis klarte jeg å ta latinartium uten å ta skade på legemet. Og sjelen ble bare beriket.

Åsmund Kjørheim

aasmund.kjerheim@nokab.no
Nittedal

Litteratur

1. Magnussen ZVB. Om latin i dødsmeldinger. Tidsskr Nor Legeforen 2008; 128: 1692.